

αδικία

αδικία, η, ουσ. [<αρχ. άδικία <άδικος], η αδικία. **1.** η άδικη πράξη, το αδίκημα: «είναι αδικία να χτυπάς γέρο άνθρωπο». **2.** η έλλειψη δικαιοσύνης: «όπου κυριαρχεί η αδικία, τα κοινωνικά πάθη είναι αυξημένα».

- αδικία απ' το Θεό, λέγεται για γεγονός που είναι εντελώς αντίθετο από αυτό που περιμένει κανείς: «αν δεν περάσεις στο πανεπιστήμιο με τόσο διάβασμα που έκανες, αδικία απ' το Θεό».

- *κάνω αδικία ή κάνω αδικίες*, αδικώ: «είμαι αμερόληπτος άνθρωπος και δεν κάνω αδικίες σε καμιά περίπτωση». (Λαϊκό τραγούδι: *πρέπει να το 'χει ο άνθρωπος να **κάνει αδικίες**,μα κι όσοι ζουν με την ψευτιά μαζί τους δεν τα παίρνουν και στη ζωή μας μοναχά οι καλοσύνες μένουν*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας